סמל אליעזר תמיר
2144140
בן ננסי ואברהם
נולד ב- כ"ח אלול תשי"ג 8.9.1953
התגייס לצה"ל באוקטובר 1971
שרת בגדוד "גדעון" (13)
נפל ב- כ"ב בתשרי תשל"ד 18.10.1973
בהפגזה על תל- שאמס .

Scanned with CamScanner

אליעזר סיילס- תמיר

תמיר, בן ננסי ואברהם, נולד ביום כ"ח באלול תשי"ג (8.9.1953) בבאר יעקוב.

הוא למד בבית הספר היסודי על - שם קרון בראשון לציון ובבית הספר התיכון "חשמונאים" בבת - ים. תמיר היה תלמיד מצטיין, ברוך כשרונות בתחומים העיוניים והריאליים ואף בתחום הספורט עשה חיל רב. בבית הספר נמנה עם חברי החוג הדרמטי, השתתף בהצגות רבות, ולרוב שיחק בתפקידים הראשיים. הוא היה חבר בתנועת בית"ר וברבות הימים היה למדריך, אהוב וחביב על חניכיו הרבים. מטעם בית ספרו נשלח עם משלחת הנוער, שיצאה לייצג את ישראל באירופה, וחזר מסיורו זה גדוש רישומים וחוויות. חברו אמר עליו: " כל שניתן לומר עליו, ניתן להתמצות בשתיי מילים - 'מסירות והקרבה'. הוא תמיד לעזור לכל אדם, בכל מצב. הייתה לו ראייה מפוכחת כשל מבוגר, אך תמיד חיפש את השלמות והצדק. פיעמה בו תחושת אחריות רבה, וכל שהחל לעשות ללא פסק מעשותו עד שהשלימו".

תמיר גוים לצה"ל בסוף אוקטובר 1971. תחילה הוצב לחטיבת "גולני" ואחרי כן לחיל הרפואה, ובמסגרתו השתלם בקורס לחובשים קרביים. הוא היה חיל טוב, אהוב על מפקדיו ועל חבריו. חברו מתקופה זו מספר עליו: "במסעות תמיד היה מסייע לנחשלים. כשטיפל בפצועים עבד במהירות, בשקדנות ובזריזות, שהייתה בניגוד גמור למימדי גופו הגדולים ולידיו הגדולות". על שירותו כחיל קרבי הוענק לו "אות השירות המבצעי". באחד משיריו, תפילה שמו, כתב תמיר: "אלוהים/רצינו שתרד מידי פעם למטה, / לחוש בניכור, בבדידות שבלב / בחוד המתכת המאיים לפרוץ, / בנפץ האדיר שעוד רגע יבקע./ רצינו שתראה גם את אמא /

מעלעת דמעות בגרונה ,/ וזה הילד הקט ששאל אך
'למה?' – והעולם כולו שותק מאין מענה./ קצנו בכל
אלה , אלוה, / אך מעולם לא ידענו כי עצמת
מהביט.../ אלוהים,/ עשה שזהו יגמר...!"
כשפרצה מלחמת יום כיפור היה תמיר בביתו ומיד חש
להצטרף לחבריו ברמת הגולן. ימים ולילות טיפל
בפצועים ללא ליאות ובתושייה רבה . באחד מימי
הקרבות אסף פצוע סורי ואף בו טיפל במסירות רבה .
ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), נמנה עם
חיילי כוח שהתרכז בתל -שמס לצאת לפעולה מעבר
לקווי האויב . לפתע נפתחה עליהם אש ארטילרית
ותמיר נהרג במקום . הוא הובא למנוחת עולמים בבית
העלמין בקרית שאול . השאיר אחריו אב, אם, שני
אחים ושלוש אחיות . לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו
:"תמיר ז"ל ביצע את תפקידו בחובש פלוגתי בצורה
מושלמת ומופתית , באומץ לב , במסירות ובנאמנות .
הוא היה חובש טוב ואהוד על הכול ".
גדוד גדעון הוציא לאור חוברת לזכר חלליו שנפלו
במלחמה ותמיר בתוכם .
בית הספר על – שם אהרון קרון בראשון לציון , הקים
אנדרטה לזכר נופליו שנפלו במלחמת יום כיפור וגם
הקים ספרייה לזכר תמיר .

"יהי זכרו ברוך"

Scanned with CamScanner

מלחמת יום הכיפורים

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)

בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם הערין ראש המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הבטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות כחול־לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול־לבן", הוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א, בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב־25 שנות קיומה (1948–1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחודשים אוגוסט־ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

שבת, יום הכיפורים תשל"ד (6 באוקטובר 1973)

בשבת יום הכיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, היו רוב חיילי גולני בבתיהם במקומות־מגוריהם. גדוד "ברק" בפיקוד סא"ל יעקב שחר היה בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפארק הירקון לציון 25 שנים לחטיבת גולני. גדוד "הבוקעים הראשון" בפיקוד סא"ל יהודה פלד סיים תעסוקה מבצעית ברצועת עזה והיה ב"חופשה רגילה"; טירוני בסיס האימונים החטיבתי, שעסקו באותם ימים בארגון העצרת המתוכננת, יצאו לביתם לחופשת שבת. גם גדוד ביה"ס למ"כים של חטיבת גולני, גדוד "אריות הגולן" בפיקוד סא"ל דובי דרור, ולוחמי הסיירת, פלוגת ה"נמר המעופף" בפיקוד סרן שמריהו ויניק, שהו ביום הכיפורים, שבת 6 באוקטובר, בבתיהם. למעשה היו רק לוחמי גדוד "גדעון" בפיקוד סא"ל זאב אונגר בתעסוקה מבצעית, בכוננות גבוהה, בגיזרה הצפונית של ה"קו הסגול" ברמת־הגולן. ממוצב החרמון בצפון, דרך מוצבי גיזרת מַסעדה (102, 104, 105), דרך מוצבי גיזרת החרמונית (106, 107) ועד מוצבי גיזרת קונייטרה (108, 109, 110).

Scanned with CamScanner

היערכות כוחותינו ברמת־הגולן (6 באוקטובר 1973)

לוחמי גדוד "גדעון" לא עמדו לבדם במערכה בגיזרה הצפונית של רמת־הגולן בצהרי שבת ה־6 באוקטובר 1973, משפרצה בהפתעה מוחלטת מלחמת יום הכיפורים. לצידם ב"קו הראשון" בקו המוצבים היו הטנקיסטים של גדוד "סער" של חטיבת השריון "ברק" מפוזרים וצמודים – מחלקת טנקים ליד כל מוצב. מאחוריהם, ב"קו השני" של הגיזרה הצפונית, היו מרוכזים שאר לוחמי החטיבה בריכוזים גדודיים ביער מסעדה, ולא הרחק מהם באזור פתחת קונייטרה (חרמונית–נַפח) חנו בריכוזים גדודיים לוחמי חטיבת השריון 7, בפיקוד אל"מ אביגדור ("יאנוש") בן־גל. בדרך כלל (החל משנת 1972) היתה רמת־הגולן באחריותה של מפקדת מרחב הגולן (חטמ"ר "גולן"); במוצבי ה"קו הסגול" החזיקו כוחות של גדודי חי"ר מילואים, ורק בגלל המתיחות הרבה, ריכוזי הכוחות של הצבא הסורי ומצב הכוננות הגבוהה, הוחלפו גדודי חי"ר מילואים אלו בספטמבר 1973 בגדודי חי"ר סדירים: גדוד "גדעון" של חטיבת גולני בגיזרה הצפונית, וגדוד נח"ל־מוצנח במוצבי הגיזרה הדרומית. יחד עמם נפרסו בהתאמה גדוד הטנקים "סער" בגיזרה הצפונית, וגדוד הטנקים "סופה" בגיזרה הדרומית. מפקדת חטיבת "ברק", וכמוה גם מפקדות החטמ"ר ומפקדת האוגדה היו במחנות נַפח.

תדריך לפני הקרב

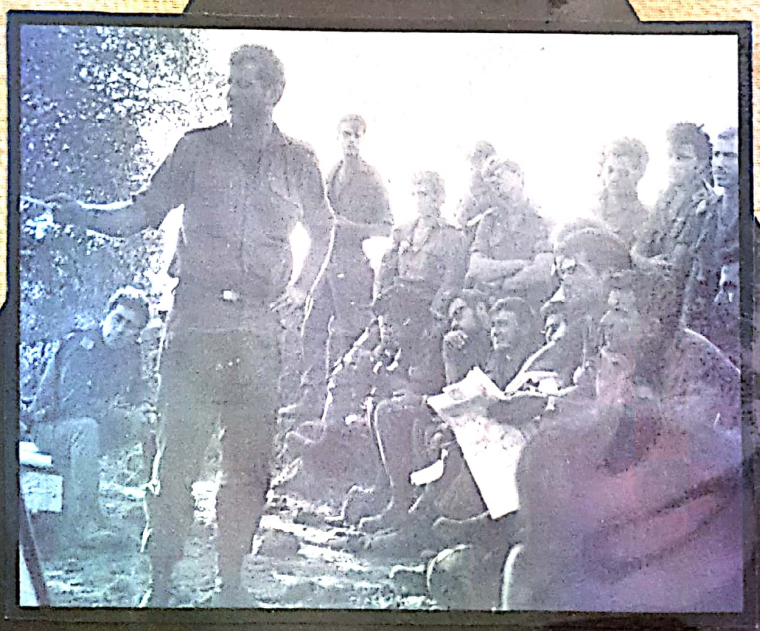

Scanned with CamScanner

קרב הבקעה בחזית הצפון
(11 עד 24 באוקטובר 1973)

ב-11 באוקטובר 1973, בהמשך להתקפת הנגד שהביאה צה"ל לשליטה מלאה על כל רמת הגולן (8-10 באוקטובר 73), פתחו כוחות פיקוד הצפון בקרב הבקעה גדול לשטח סוריה. היה זה "מאמץ עיקרי" של צה"ל בחזית הצפון, שנועד לפתוח שלב חדש במלחמה וכפיית הפסקת אש על סוריה. לאחר ריכוך אווירי ארטילרי כבד על הקו הסורי הקדמי בוצעה התקפה דו אוגדתית מדורגת. ראשונה הבקיעה אוגדת רפאל איתן עם לוחמי חטיבת גולני ועם לוחמי חטיבה 7 בציר גיובתא אל- ח/שב – מזרעת בית ג'ן. מיד אחריה הבקיעה אוגדת דן לנר בגיזרת חי'ן ארינבה, על הכביש הראשי ("ציר אמריקה") לכיוון דמשק.

קרב ההבקעה ארך יומיים (11-12 אוק'), ובמהלכו הובקע המהלך הסורי ונכבש שטח גדול עד מזרעת בית ג'ן - תל א-שמס – תל ענתר – כוחות אוגדת איתן עמדו להמשיך בתנופה לעבר מערבי סאסא, וכוחות אוגדת לנר היו בתנועה לעבר מחנות כנכר, אך המשך התקיפה בוטל בגלל הופעת כוח שריון עירקי באגף הדרומי של כוחותינו.

הופעת חילות המשלוח העירקים והירדנים בגזרת תל ענתר – כפתה על כוחותינו הערכות מחודשת. אוגדת לנר תוגברה בחטיבת שריון 205 בפיקוד יוסי פלד ונערכה לתגובת העירקים, שקיבלו סיוע אווירי וארטילרי סורי. ב-13 באוק' התפתח קרב יזום ע"י כוחותינו, והכוח העירקי ספג אבידות כבדות. באותו יום הופסקה גם התקדמות אוגדת איתן לעומק השטח הסורי, וחיילי גולני נערכו עם כוחות שריון קטנים במקומות שולטים בגזרת סאסא – מזרחית לביתג'ן, לבלימת התקפות נגד צפויות.

במשך שבוע ימים (14- 21 אוק')נערכו קרבות מקומיים בגזרות שונות של המובלעת הסורית. כל התקפות הנגד של הסורים (בגזרת מזרעת בית ג'ן) ושל העירקים והירדנים בדרום המובלעת נהדפו. יתרה מזאת, כוחות מאוגדת לנר הרחיבו את שליטתם ע"י כיבוש התלים ענתר ועלקיה, וח"כ נכבשו שטחי מפתח נוספים להגנת המובלעת, תל א-שמס (12-14 אוק') ואום בטנה (19 אוק'), חיילי גולני המשיכו להחזיק במזרעת בית ג'ן, בגזרת חדר, בתל אחמר, ובצומת חדר. גדוד הטירונים שהה בכפר חרפא בלב "המובלעת הסורית".

Scanned with CamScanner

איתור פצועים

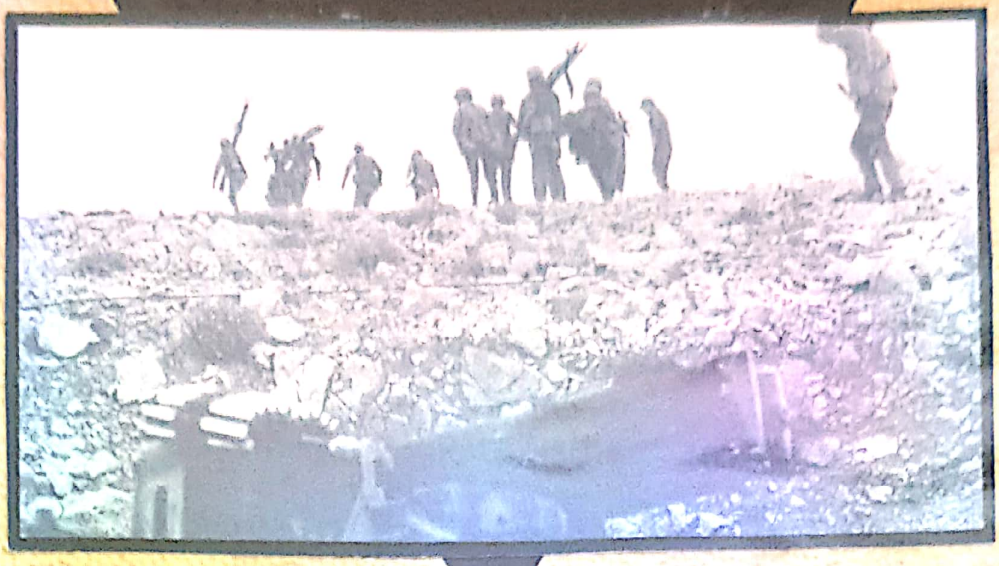

בעת הלחימה

פינוי פצועים

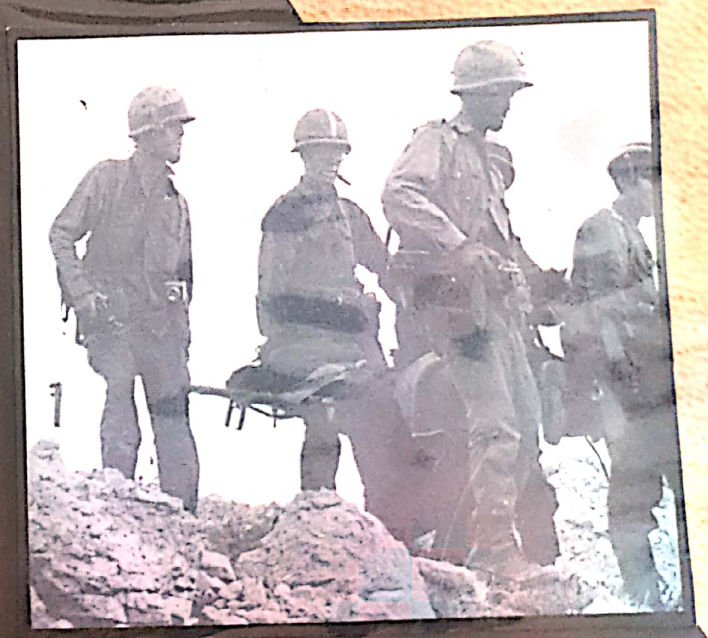

Scanned with CamScanner

אליעזר (סיילס) תמיר

בן אברהם וגנסי. נולד בבאר-יעקב ב"ח באלול תשי"ג 8 בספטמבר 1923. למד בביה"ס היסודי "אחרון קרון" בראשון לציון המשיך את לימודיו בחיבון בביה"ס "השמונאים" בת"א-יפו.

תמיר היה תלמיד מצטיין. תמיד השתיין בלימודים ובספורט. הוא היה ילד שהתעניין בכל דבר. עור בילדותו קנה מקרשקעס והיה בוחן בו כל דבר. אף שהיה צעיר נראה היה מבוגר מבני גילו, היתה לו ראיה מעמיקה בשל מבוגר.

זכור לי, מספר אחיו ששון, שבתקופה זו השתתף בחוג הדרמה בביה"ס. הם היו מתאמנים להצגה בסוף השנה. במסגרת החוג השתתף בשתי הצגות שבאחת מהן שיחק את התפקיד הראשי.

בתקופה זו היה תמיר משתתף בפעולות של תנועת הנוער ביח"ר. על תקופה זו מספר אבי חברו לתנועה: "אף לא אחד יוכל להפריך את הדעה שסיילס היה רוח חיה בחבורה. תמיד היה מספר כל דבר בטעם כך שהחברה אהבו לשמוע אותו. יש שהבדיחות שלו היו נשארות כסיפורה ביניהו". על האהבה שרחשו לו, מספר מושיקו "היו לו ידידים רבים ואין פלא שבאשר הלכתי איתו ברחוב היינו נעצרים כל מספר צעדים". בסוף כיתה ח' הלך תמיר לקורס מדריכים ומאז שמש כמדריך נוער. הוא היה המדריך הפופולרי והחביב בכולם. תמיר נהג לאמר שיש להפיק הנאה מירבית מכל רגע שבחיים, ואומנם עובדת היותו מקובל על חברות רבות מלמדת זאת - עשרות מכתבים של מעריצות נשלחו אליו.

תמיר היה תלמיד מוכשר, תמיד היה לו זמן לכל ואף בזמן לימודיו בחיפון היה מדריך את הנוער בהנאה רבה. בשנת לימודיו האחרונה למד לימודי ערב כאשר ביום נהג לעזור לאחיו בעבודה, וזאת ללא תמורה בספיח כמעט. חצטיינותו בלימודים אפשרה לו להיות חלק ממשלחת חילופי נוער שנסעה לאירופה ליצג את הנוער הישראלי. תמיד שהה באירופה חודש, וביקר באיטליה בצרפת ובבריטניה.

המיוחד בתמיר גלום בשתי מילים - אמר אחיו ששון "מסירות והקרבה". תמיד היה מוכן לעזור לכל אדם בכל מצב. תמיד חיפש שלמות וצדק. על מסירותו הרבה מספרת גיסתו אשת ששון "לחמיר היה רגש אחריות רב. כשבעלי היה במילואים, הוא עזר לי כבעל: תמיד ראג לילדים. נהג לעזור לי בעבודות הבית לנקות חלונות במקומות שאיני מגיעה - והכל מתוך רצון וטוב לב. תמיר היה מתענין בבית ומנסה לסדר דברים בדרך הטובה ביותר".

תמיר גויס לצה"ל. תקופה מסוימת היה בשייטת ומאוחר יותר הגיע ל"גולני". תקופה מסוימת היה בסיירת ואחר-כך עבר לגדוד, עבר קורס חובשים ובתפקיד זה שמש בפלוגה.

על תקופה זו מספר יוסי מהצוות לתמיר תמיד היו שאיפות ובכך הוא היה שונה מכולם. במסעות תמיד היה עוזר להבריה שנכשלו. אולם המבחן הקשה עבורו היה עת כחובש סיפל בפצועים. על כך מספר ויקטור שופך: "הוא עבד במהירות ובזריזות שעמדה בניגוד גמור לממדי גופו הגדולים ולדיבורו הגדולות" והוא מוסיף "יכולת לראותו עובד בשקדנות ובזריזות להפליא כאילו אין זה נסיונו המעשי הראשון".

עם תחילת המלחמה היה תמיר בחופשה בבית. בהודע לו הדבר עלה כשאר החיילים לכיוון הרמה. בהגיעו לראשבינה נעצר כרבים אחרים ולא הותרה לו העליה לרמה. בינתיים החלו להגיע פצועים מנפח, סיילס כחובש עבד לילות וימים בטיפול בפצועים ברצינות רבה ונגלה תושיה וידע. כשבועיים עבד כחובש. שהיה מטפל, רואג, ונוסע לבתי חולים. הוא עשה זאת ללא לאות, ימים מספר לאחר מכן נמצא תמיר במסעדה, שם סיפל בפצועים, בשעלה הגדוד לתל-שמש

עלה תמיר עם כולם ועסק בפעילויות המנוונות שנעשו.

10 באוקטובר 1948 בס"ב בתשרי תש"ן היה תמיר בכוח שהיה מיועד לפעולה: מעבר לקווי האויב, בעת שנערך הכוח למסדר יציאה ניתכה עליהם אש הארטילריה הסורית ופגעה בתמיר ובחבריו.

בן 20 היה במותו.

ממכתביו האחרונים של תמיר

יום שישי 12.10.73

לאירלה שלי,
אני מקווה שהכל אצלכם בסדר. אצלי גם כן. קצת
מתגעגעים הביתה וגם טעמי ופרור, מאצמנו גם. הרבה
לכתוב אין וגם הזמן דוחק מאוד. רציתי רק שתבקשי
מאמא שלי סליחה על הפרידה בשום לא תארתי לעצמי
שככה זה יהיה. אני מקווה שהמכתב יגיע איכשהו לידיך-
מסרי הרבה ד"ש בבית, וזכרי את חברק שעושה "חיים" אי-
גם. תקווי גם שלא תהיה לו הרבה עבודה.

שלק תמיר

יום ד' 17.10.73

לאירלה שלי,
אני רוצה לקבל ממק מכתבים כי אני מאוד מתגעגע
מאוד רוצה לדעת מה שלומק. אם תוכלי מסרי ד"ש להורי
וישלחו לי איזה עוגה כי סה לה חסר לנו. בבקשה כתבי
כמה מלים ספרי שהכל אצלק בסדר. ד"ש בנות וצבאלא.

יום חמישי - 18.10.1973

שלום לכולם,

אני מקווה שאיפלם הכל בסדר
ושהחיים בכר נכנסו לשגרה, למרות
חסרונם של הקרבות הרחוקות והקרובות
הקרובה. האמת שפה ממש מתגעגעים אליכם,
אל כל האחות והאחים, והאחות, והקרובים שכבר
אצלכם בסדר. פשוט כואבים לכם ומרגישים
מכם לא לגיוס כי אצלנו באמת בסדר
גמור.

מה שלום אבא? ואורא? אני מקוה
שקרה וינרד לומדים בחיל, אז גם טוב.
מסרו כנ"ל לכולם, ולהתראות.

שלום
סיגל.

נ.ב.
אם תרצו להתקשר להורי ולמסור להם
כנ"ל מהם ושהכל אצלי בסדר. תרצה ולהתראות
טל: 882321

יום חמישי - 18.10.73

שלום יוסי.

אנלה בכל כסדר אמור ואני
מקווה שגם אצלך. עסוי ברישת - שלום
לבוכן מתני. אם תרצה, עסוי בהקשה
גם לדני מתני ושהכל אצלו בסדר.
שמח, פה מתש דואגים לעולם! לא
לאחוך ואבל כל אחד רוצה לעשות מה שלום
הורין, משפחתו ומובין ואם בתחיה תצא
למעלולים בצורה בתוך או ומעבר בגילו.
בתור לי משהו. לי פשוט אין זמן
אך אני מקווה לבוא ולעשה הכנות.
אני בינתיים שלום ומקווה למתכוונת הקבוצה
מאוד נשמל לה מעבור.

תמיר.

18.10.73 - יום חמישי

שלום יוסי.

אנלה בכל כסדר אמור ואני
מקווה שגם אצלך. עסוי ברישת - שלום
לבוכן מתני. אם תרצה, עסוי בהקשה
גם לדני מתני ושהכל אצלו בסדר.
שמח, פה מתש דואגים לעולם! לא
לאחוך ואבל כל אחד רוצה לעשות מה שלום
הורין, משפחתו ומובין ואם בתחיה תצא
למעלולים בצורה בתוך או ומעבר בגילו.
בתור לי משהו. לי פשוט אין זמן
אך אני מקווה לבוא ולעשה הכנות.
אני בינתיים שלום ומקווה למתכוונת הקבוצה
מאוד נשמל לה מעבור.

תמיר.

אשמח מאוד אם תיקשרו לדני ותגידו
לו שדני מתנ. הם בינתיים בולמים.
תודה! טל: 882321.

Scanned with CamScanner

יום ד' - 18.10.73

שלום רחל!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משק ונאמנות **נשל** - חברה לבנין בע"מ
ראשון לציון רח' הרצל 48
טל. 94 80 55
מעוז: 94 70 06

תאריך 10.10.77

אמא יקרה ואבא יקר,

סוף סוף אני מוצא זמן לכתוב
אליכם. אולי הכל בסדר ואני מצטער
שלא הצלחתי לדבר מרבה לפני שיצאתי
לחופש. בשם-אל אתם לא תאמינו שהתפקן הכל
הכל עכשיו הכל בסדר גמור
מה שלום משפחה? הכל בסדר? כתבו!
וכתבו הכל תכתבו. פלו ולנה בקרוב סגרו
אי מהרה
בינתיים, אני מקווה נס לפגוש,

שלום
תמיר

נס לתמיר, נעמי ומיכל

לכבוד
משפחת אלמוג
רח' בלפור 33
בית שמש.

בית שמש - 12.10.93

אמא, אבא, איה ויוסי היקרים,
אולי הכל בסדר אמיר ומקווה שגם
בבית.

מה שלום בלי? לפי הנראה, הכל היה
בסדר בחגים ללא בעיות. אני מקווה שיש כבר
משפחות ושמחה בכל מקום.

מה שלום שמוק? אני מבין שגם אתו לקחו
לצבא, גם את גלעד וגם את בועז. אבל
מסתבר לעצלה כמה חתה מתחיל. אני מקווה שאינה
בגלל לבעיות אלינו ושאינו אלינו כלפיהם מאוים
שאני מקווה אליהם שיתקשרו אלינו.
בינתיים אסיים כאן לוי - שמרו על!
שלום
אמיר אלינו

13.7.23

לתמרי שלום,

הפרשה שלי איננה הכי קלאסית ואולי מעט
מבלבלת. אני יודעת בשום מה אני הכי
הכי מתלבטת אלא השאלה שמי שאלה על התסמינים
מי הוא לא אחר מאשר אמא ובכן מדוע לא
כואבת? התרחשה? משהו אינו נשרה אצלי
או שמוח אחרים לבטח ואומר שאולי אינם תשש
כלל בהסתרבות ובכלל מה בקשרים עד כן
יכולה מבחני מה מינהם מלהתעלה

אני מודעת לעובדה שבאמת יכי הרבה מהמתרחשים
שנתקלים בהם ואולי יקשו עלינו לקרוא אותה
אני רגילה שעושים לעצמי המון מלל אם הדבר
כרוך במשמעות ... שתדעו ... האמת היא שאני
נוהגת לדבר בעמדות כמיסה אם מבחני שאינני
מרגיה אמה לבתים אולמי לך הקשבתי לבאה
בכאבה יכי (מתקרה ...) כי מה נראה יומם

מכתב מהאח הקטן

תשלח לנו עוד מכתב

לתמיר היקר שלום רב!

מה פלונק שלומנו כבר הסדר
כבר מתקדמים לנק ומחכים לנו.
לנו. וגל אפטל ומחכים לך
מאוד כולנו מחלבה יחנו כבלום
תשלחים לכתבים, כיום מאוד פה חלפ
הגדה טפלתם לנו כש מגך
כך אפשר את מכתב.
לתמיר מלקבר
יגס.

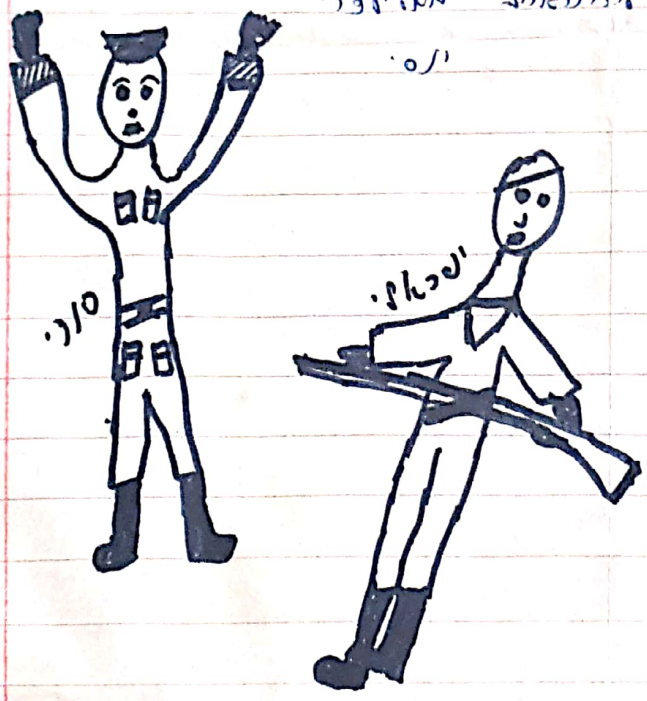

תעודות ומסמכים אישיים

מדינת ישראל

משרד הפנים

אגף מרשם התושבים

33905

תעודת רישום לידה

העתק

1	2	3	4	5		6	7		8	9	10
מספר	מין	מספר	מקום	תאריך הלידה		מקום	שמות ההורים		מקום	מספר	מקום
				עברי	כללי		האם	האב			
5	נקבה	אליעזר	בן שמן	יום כ"ח חודש באלול שנה תש"ין	יום / חודש / שנה שמונה עשרה אלף תשע מאות חמשים ושלש 1953 30 באוקטובר	יפו	יפו	אברהם	תל אביב	פ"ת	בי"ח מעשיה
				העיר			לבית	שם המשפחה אליעזר			
				הכפר							

הנני מאשר, כי הילוד הרשום לעיל נרשם ביום 30 באוקטובר 1953 על יסוד הודעת לידת חי, בספר התושבים לפי סעיף 3 לפקודת מרשם התושבים, תש"ט—1949, ובפנקס הלידות לפי חלק III סעיף (6) (1) לפקודת בריאות העם, 1940.

לפי מספר זהות: | ה | 1 | 8 | 4 | 9 | 2 | 4 |

התעודה ניתנה בלשכת מרשם התושבים הרצליה ורעננה (המקום) ביום 26 חודש אוקטובר שנה 1956

פקיד הרישום

אגרת שרותים 500 פרוטה 048292

אגרת רישום

אגף למרשם התושבים

מדינת ישראל משרד הפנים

הנכסה 5 ישראל

הנכסה 5 ישראל

Scanned with CamScanner

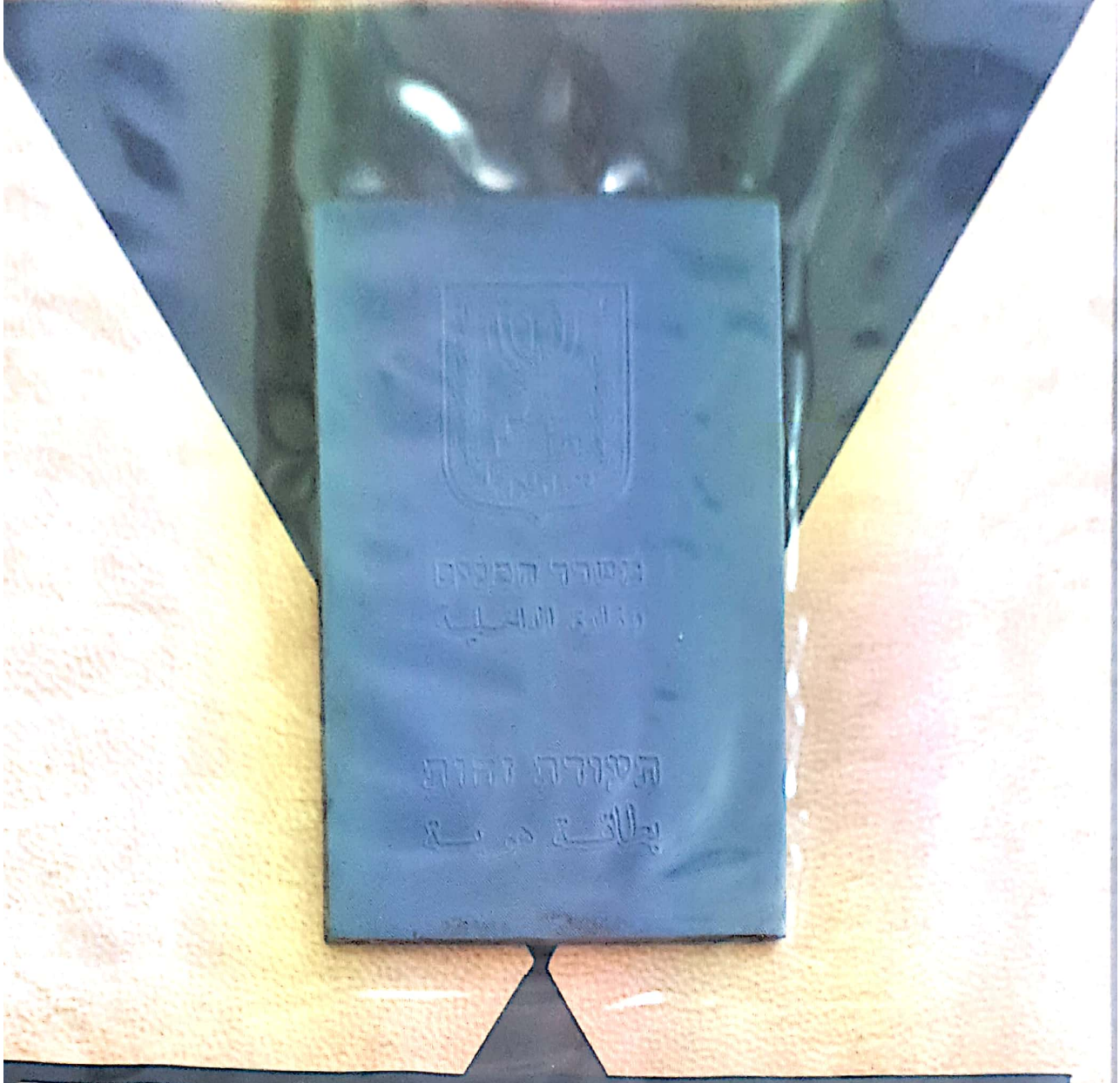

פ' א'

מגן דוד אדום בישראל
שרותי־הדם

לכב

תאריך 22.6.72

מס' ביומן הלקיחה 3584

מס' אישי 214140 שם ומשפחה אליעזר עזר

צה"ל

אשור מספר № 58891

הננו מאשרים בזה, כי ביום 22.6.72 תרמת מדמך לשרותי הדם של מגן דוד אדום. תרומת־דם זו מקנה לך את הזכות לקבל דם בשעת הצורך למשך שנה אחת מיום תרומת הדם, עבורך ועבור בני משפחתך (אשה, בעל, ילדים והורים, אחים ואחיות).

בשעת הצורך נא לפנות לסניף מ.ד.א. הקרוב, להציג אשור זה בלווית מכתב מבית החולים המציין את שם החולה הנמנה למשפחת החייל ומספר מנות הדם להן הוא נזקק.

בכבוד רב,
מגן דוד אדום בישראל

טופס מ.ד.א. 591—ס"מ 33.0122

Scanned with CamScanner

החברים מספרים

עכשיו שאני נזכר בכל, זה נראה לי כחלום מרחק ששוטו בלחות. שש שנים היינו חברים בלחסיד הדוקים בדיוק בלהיצת ידינו כשבוחן אוחזת בוחן. חוט שני דק חיבר בנינו והנה היום הכל נגמר החוט נקרע. אני מחפש את קצה החוט שנגזר אך לשווא הוא איננו על הארץ הוא נמשך מעלה מעלה הוא מרקיע שחקים ושם שופנת נשמתו של תמיר.

הוא איננו כאן אך הרוח - רוחו עדין פה בבית בעיר, במקומות בהם השתובבנו, בים ובחלל, אני יכול שמוע את קולו "מה נשמע ג'ינג'י" תמיר כך אולם הכל נשמע בזיוף צורם.

כשחזרתי לבתי אחרי המלחמה בקול בכי חנוק נתבשרה לי זו הידיעה המרוריה "תמיר איננו - נהרג" הכל נעשה עגום ומבולבל. ובמוחי חפן גלגל הזכרונות הסתובב השתחרר ונעצר באיזה מקום שציין אז את היום בו לחצתי יד לתמיר ואמרתי איש לרעהו "נהיה חברים טובים". ובאמת חברי היה עד היום בו נדם. פה נחתם קטע נוסף בגלגל זה. ואצלי נשארה רוחו של חבר. נשארו זכרונות נעימים ממנו, צחוקים חיוכים מבוכות, חוויות. ויותר מכל זכורה לי להיצת היד האמיצה שלו.

ידע אני שאחד הדברים שהיו מרחיחים אותו היה לראות את אימו מזילה דמעה. דמעות של דאגה. ידעה היא למה היא דואגת ודאגתה לא היתה לשוא.

תמיר נדם אך קולו ישמע בקרבת מקום
במתנו צידוה לנו את רוחו החיה
ואנו נזכורה את זכרו לנצח.

מושיקו

בימים הראשונים של הקבוצה, הודיעו לנו, שליד אחד המוצבים ישנם פצועים בטנק. נסענו בדחל"מ למקום האירוע, כשהגענו למקום ידד תמיר מהזחל"ם ואנו המשכנו בלעדיו לכיוון המוצב. תמיר ללא חשש, כשהוא לבד בשטח, טיפל בפצוע ואח"כ העבירו לבית-חולים. ידוע לי שהקופה ארוכה שמר על קשר עם אותו חייל, ובהגיעו לביה"ח היה מבקרו ודורש בשלומו. אותו חיל נתן לתמיר את "ברכת הדרך" עם הקדשתו, ברכה אותה הוא קרא לפנינו עת נכנסנו לשטח שנכבש. ברכה ששמרה עלינו ולא מנעה ממנו את מר גורלו.

זכור לי שמספר ימים לאחר מכן, יצאנו לחלוות מספר חיילים בדרכם לסוללה ארטילרית. בדרכנו לשם העלינו על הדרכ טנקיסט סורי פצוע. כשהגענו לסוללה החלו להתאסף סביבנו חיילים אשר ניסו להציק לשבוי. סיילס כתובש לא יכול היה לסבול זאת והגן על הפצוע באומץ רב. לתמיד היה הדבר כה טבעי ומובן שפצוע - אפילו אויב, חייב לקבל את מלוא הטיפול הרפואי.

תמיר נגלה בגדולתו, והלוואי ולא היינו צריכים לספר כל זאת.

יוסי מהצרי

שיר שנכתב ע"י תמיר

אלוהים -
רצינו, שתרד מרי פעם למטה,
לחוש בניכור, ברירות שבלב
בחוד המחכת המאיים לפרוץ,
בנפץ האדיר שעוד רגע יבקע
רצינו שתראה גם את אמא
מעלעלת דמעות בגדונה,
וזה חילד הקט ששאל אך "למה"?
והעולם כולו שותק מאין מענה.

קצנו בכל אלה, אלוהי,
אין עימנו כח להכיל זאת יותר.
ידענו כולנו כי עצמת מגבוה
אך מעולם לא ידעהו כי עצמת מהביט...
אלוהים -
עשה שזה ייגמר... !

Scanned with CamScanner

עמך בליבי ציון

18.12.73 עדי אלון

Scanned with CamScanner

נבאלנו | ר' שיר של לאה גולדברג.

"שיר עשב"

יום בו יקום הירק בחומה
כל עלבון בקיר ישר שתקנו
כל רמץ מי אשר הלך תביקנו
בגלות אשר נשלנו הדמה.

וכל מגמת מלכל יהיה אשמה
לתלמות כלים ~~אשר~~ הם נברבנו
ואהבת צדק אשר אהבנו -
ברבר וקולם כל שלל אדמה.

כיום בו נעמיד צרה מול צר
מגל ל שיר נבשלי עבר -
אין תדמה לנינו הראשון

אל כל אשר יבלנו מעשבר!
אל היום בשלל הבלי הקטן
נושרת היה לא נמצא בבר.

לאה גולדברג

המשורר שהדבר מכל,
המשורר שאת מבר שורה נשאר בתרבות כל הלב.

לאה מלכה ימן

יה קיבלה כלהבה - אהבתם
שלו הגדול נקבל לכל שיר בה, לומר לו משרה
לבין אבל בעתם אהבתה.
בעתם נשאה כפי שקיבלה בתחילה -
בנה ושרה, אבקה ולהבה,
ומשרה לבדוש את קשר האהבה, כדי שלא נעזב
באחד הימים בדה מלך בי.
כדי שלא נמוט
בגלל עתיד ובעתיד לבד.

... לא הצליחי עם הילדים כמו" אבא.
שאין בכם כדי לבדוק אותי יבוא בכם.
אינשי בדרה אמרת לרבנין כולם.
אשרי שאבטל אותם,
ואנחה לכולן דרמה אבדה מיטלן -
כי הכל הם מלכשרים וטובים ממך.

לא, תמיד!
אתם אהבה נפשי, אתם!!!

... המלמדה ברכה.

Scanned with CamScanner

לי נזכרתי בהלל המלך לעדך לאמר:
"עם תסכיר אין רבל, לנצחי, אל תלה
אחרים."

... כתבתי את

"התלבש"

הייתי בקומקום
ואז בסיר
"הבלבל לי מלכי"
הבלבל לי בתרבות
לרשות?

לרשות אתה רק תלבש.
אל מה?
הקת מקלו הלש?

קומקום אל סיר
מקלו אל בתרבות
כלום יוכל אל מול האש
איתכם, חול, תלבש!

אל תמע תבר תלבש
לכן נקום כמו כל חול,
אל שמע תבר תלבש
מילתכם, ידכם, תלבל מאש

המשן תלבש! המשן לחול!
כי זה מה שמחכה לחול.
המשן! המשן! המשן!
לחול...

מה עשה שקל את השיר "הדגים" לא בלב,
לא הסכים לקבל.
מה עשו הבנאים עניים בשיר,
כמו שרציתי שיהיה,
כמו שיודעתן.

אולי הקיר שבין הבנאים ובינו
בא בגלל מהשירים שעתיד - על השמש,
שקיעה, על הגלים שבאמצע.
אני יכולה לנחש, רק תודיעי לי.

בלילה במלחמה,
מחשבה - הנושאים והאמון שעתיד לי -
הלוקחים לי מהמורכ עשיים למשמעות.

אמן כתיב
"תפילה" / שמיר

אלוהים,
כאין שתרד מדי פעם למטה
לגוש בגידי, הקרוב שלך.
בתוך המרחבים המאיים לפרוץ,
בגלל האדיר שלך נמצא ובקץ.

בלילה שאילה לה את אבא
מעלעלת במעלה בחשאי.
"מה הולך היה בשעלה אם נלמדה?"
והעולם כלו, טורקן מאין מעם.

קבעו הכל אלה אלוה,
אין בו כח להכיל עוד ולהר
תלמיד יקלקל כי שלמיב מעבלה
אין מעולם לא יקלקל כי שלמיב מהבוט.
אלהים -
עשה שלה ימעבר...

המלמה שקבבה לילה מלבבלם בשירה,
המלמה שבדרה ובלה מתוכר הבים שין
בי הלבם.
פיתה מקלמה למלמה אחרת.
המלמה שאינם מלוה כי אם בם.
המת - המלמה בלוי תבירה לבלם -

מי יודע לנו חיים בין החיים,
אין? אין לאן ינועו עולם.

כבר ישיבה בבית לבלות לכם,
כבר כולה מלא והרגשה שמשהו יקרה
בדרך או לכם,
ומשהו פלא מה קורה עם הנה.

מלך שלמשל שם בו ידע,
מלך שמדבר, שבמן המלחמה כלום לא אבד,
פלא מבין אדמעות יבאו שדות אבדות,
- אבדות על הנשא.
"שלמה מלך"

שלמה מלך נפש
ולא נפש לשמה
רק במלחמה
ומה יחד -
נפש אחת יחידה.

רק במלחמה
ישלנפש שינה לעם,
עם לעמים.

רק במלחמה
לבבים יש משמעות
ולאנשים - דמות
רק במלחמה.

ולא רבי

אולי לאור מלחמת יום כיפור
והבתים - אינם, אינם עוד ולא יהיו לעולם.

אבו גי הבעל, מבירה הטלאה
מלוות הנהירה בקולמו של הדל השאיה עקמה
מרתשה אחרת - תרגשה של אדל.

ואלהים!... כמו שהמציאו עמיתי.

אדל אלהים / עמיתי

אדל אלהים
הלא עכשיו באדל
אלים ואלמנים, שמש ירח
שהפסיקו להאמין בהם
כשהתחלו להאמין בו.

אבל הלא מלוסם להשאר עמו
לנהות כאלים, לבהות כובנים,
ונשמש וכוכבים ונכוכבים.

מי לנו הזכות לגזור גורל יקרות האדם?
מי קרוב, חשוב.
רק אלוהים מול הלב אדם,
מול מעבדות אין,
מול נשמת התרגל בה.

ידע להאמין שלום שם מתבטא לגבר. לא כה שונה
ידע אולם לעמוד הנני הדרוש?
הלום ובכבוד אשכר, אל אלוהים נשמרת-
מאוד על הבנתי שגבר לא יפיץ להחלטה?

בגיל הבהלות שמתי, הייתי יכולה להבין אם היו
בי בחפים, בחפים אחרים שבגדו בקלות שם.
"מלחים"

צעק מלחי, צעק בני
קמתי לעזרה. בינה נבטה בי.
צעק נפשי קולך לא אלבה
תקבה בך. לשמוע
קולי לא תשמע
לעולם.

צעק מלחי,
לא אין מלך
אייה מלכם!!! הם?!
הם?!
אני יודעה בו !!!

הבית על מדרון מתגלה עם הזמן.

תמיד, עדיין מטיבה עם דבר, ואותה - שהייתי
אבודי המעגל כלו - לא נפתח

תמיד, במשיך ישבתי ואתה להתקנן לא הלבתי.

ואז-כך אני- הבנתי שלא אולם לומר לכם
מה היותה מידת אהבתי לכם.

הבלבים בשמים השתרים המבינו בלה
והתבינו כי עמוק אחר השחר,
ולא שם בכל של כל נר
בחוסר האמון ואבדנך.

xxx

היתכן שתרגל מפגלם
ישקל ויאבד?
היתכן שתרגל ומים ולתרו
ללא אבד?
היתכן שאבדנו,
ואבדנו לי?

Scanned with CamScanner

היתכן שלא אכלה כבר
היתכן שאלוה לא אכל
שבוע?
היתכן שאינה מתאלמנת האבר
אלכן הטבעות והנאהבה?

היתכן שהמשך להמלוך כך?
היתכן שהנסיך לגאול?
היתכן שמילה
לא אולם אוד לומר
מילה עבור אהבתנו-
אהובי?

אחרי הכל הייתי עדיין ילדה אלמונית.
רק אחרי מלחמת העולם
רק אחרי הגיעו האנשים שמשרתים לחלון,
הלמדתי עד מה מקבל הכאב
ולא נתפס מדי הכול — הגיע.

איינה?"

שמעתי
מבחוץ קול הכר,
ונפשי מלאה
בדאגה לך:
"איינה?"

בגלות מחפשים
לאתר את מישהו
ליבך בעולם הקטן
את עולמך,
לחלוק באלונים
"שלי!"

אם תבקרי בגלות
בגיות הטבה
ובמעלות את הכר שואלים:
"מוכן?"

שלי.
שלי רק הלא הוקל
לא יבואל ולם.
אוהב ושרה -
רק בחלום.

ירח ירושלים

ירושלים הייתה הבירה שלנו, היה השוק,
היה עשיר בין זקנים לבין עלמים. ביקר
נשים רוחצות עם הילדים.
עם המלכים הלכה אות מבין ידם,
עם האנשים שמרים ומלא חברים
ציונים מתיר מסכים בכדי לשקול את לאות חייהם
הטעלהם.

ושלד נתה מה שקבתה והפעם בתמיהה
מעמיקה.

מי כבה אמי הכסיד בעל המלחמה?
הוא אין מורים שלך מה אין במלחמה על?
xxxx

הוא על כבש מלא?
למלא
כדי לא לבלות את הלהמה?
למלא
כדי להקל?

. . . .

האם יש צדק -
להשאיר את הדיים
לתנך הליטולי
לסבול מהקרינה?

האם יש צדק -
להשאיר את הדיים
לבאלה לקיום
על חסד השלמות,
השלמות
שאינה שם בכם?

האם יש צדק
להשאיר את הדיים
בסבל
שמעל נגלו המתים.
המתים
שמתו טהורים.

Scanned with CamScanner

בלתי מתפרד להיות בלי שייך,
מאוד/לרצות להתמלא עם הזולת,
עם החיים.
עם הזולתים,
לחיות אחד, להפוך אל אחדי.
ואומר: אם בחרת בחיים מלא את האדם
שהם ובהם, ואז עליהם תקרא להמשך החיים.
"שמרני אלהים מלא את אמי האדם" /"מלא"

שמרני אלהים מלא את אמי הדם
שמרני. מלא מצוד אשר מעלבי לי עולל
בלתי כל בושה הכול, רק הרשה לי רגע
אל רא מבלאני שואה אלו אשמרו למעלל.

כי הוא מתוך הלב, הוא אדני מלמעלה
בהלן הבא מעבדים וכופה את כוחו בעצלה.
שלא מה היו נפתלי ומי אויבים אל הבשרה -
אם פחד עליו הרחוק בלוי מתרפו וקפצה?

עם הלבבות עולים ונשק רבלל על הערב
ואין עולמם אל פלאי, מרגע ומרגע אהבה -
גלי לבאלם הוא רגולם, רק רגולם שלהן מאיר
מעלן אדלן כי מים כי, כי מה כי אל הפל לו בבה.

תמיד

18.12.73 ענת אלוני

Scanned with CamScanner

משרד הבטחון
מחלקת החינוך

משפחת אליעזר
משפחת שהרבני

עירית ראשל"צ
מחלקת החינוך

ועד ההורים - הנהלת
בית ספר „קרון"

בזה הנכם מוזמנים

לטקס ההנצחה

וכ"ם הנכדים תלמידי בית הספר „קרון":

סמל תמיר אליעזר (סילס) ז"ל

סמל דוד שהרבני ז"ל

בחסות ראש עירית ראשל"צ

עו"ד חנניה גיבשטיין

ובהשתתפות

מפקחי משרד החינוך ונציגי צבור.

הטקס יערך

ביום הזכרון לחללי האומה ד' אייר תשל"ן

4.5.76 בשעה 08.45 בדיוק

בבית ספר „קרון" ברחבה שליד האנדרטה

רחוב אלפסי שכ' גורדון, ראשון-לציון.

„מנשרים קלו ופאריות גברו"

תכנית:

1. מפקד
2. דברים
3. מסכת תלמידים בהדרכת המורה אהובה
4. הנחת זרים
5. סיור בספריה בה הונצח תמיר ז"ל
6. סיור בחדר הטבע בו הונצח דוד ז"ל

בכבוד רב

א. מוריק
מנהל ביה"ס

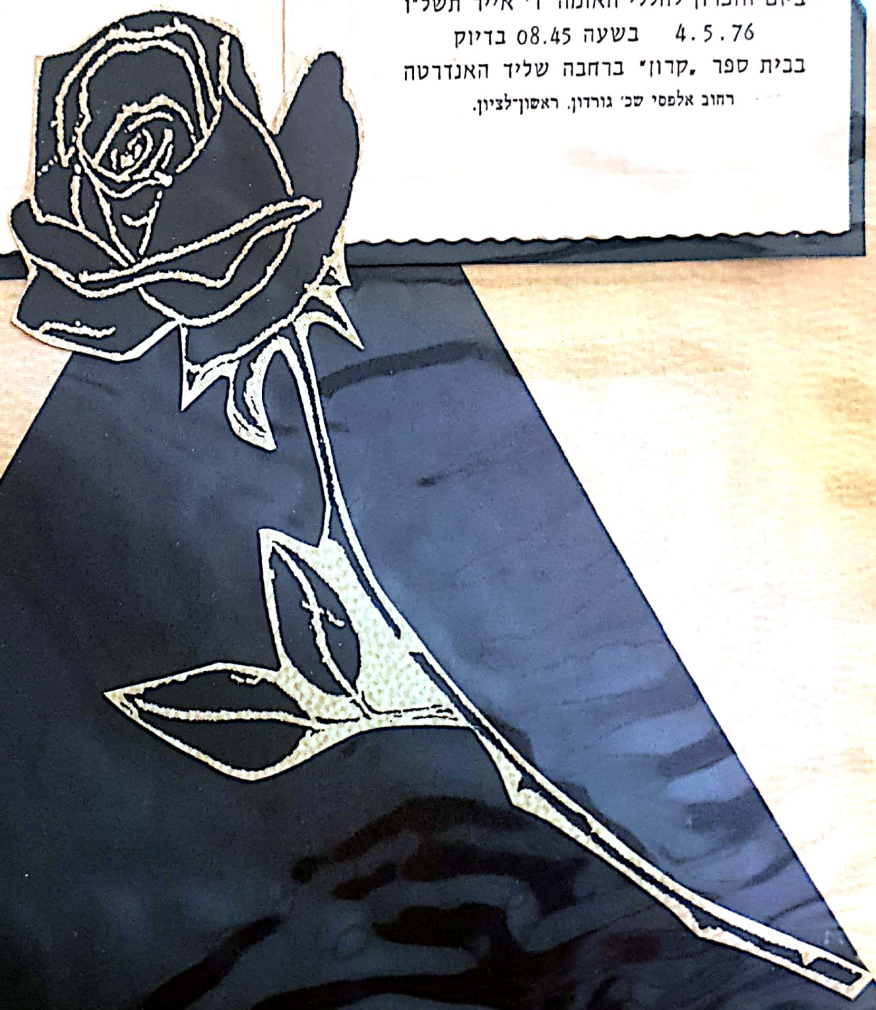

Scanned with CamScanner

יהי שלום בחילך

יום הזכרון לחללי צה"ל תשל"ד

עיריית בת-ים

Scanned with CamScanner

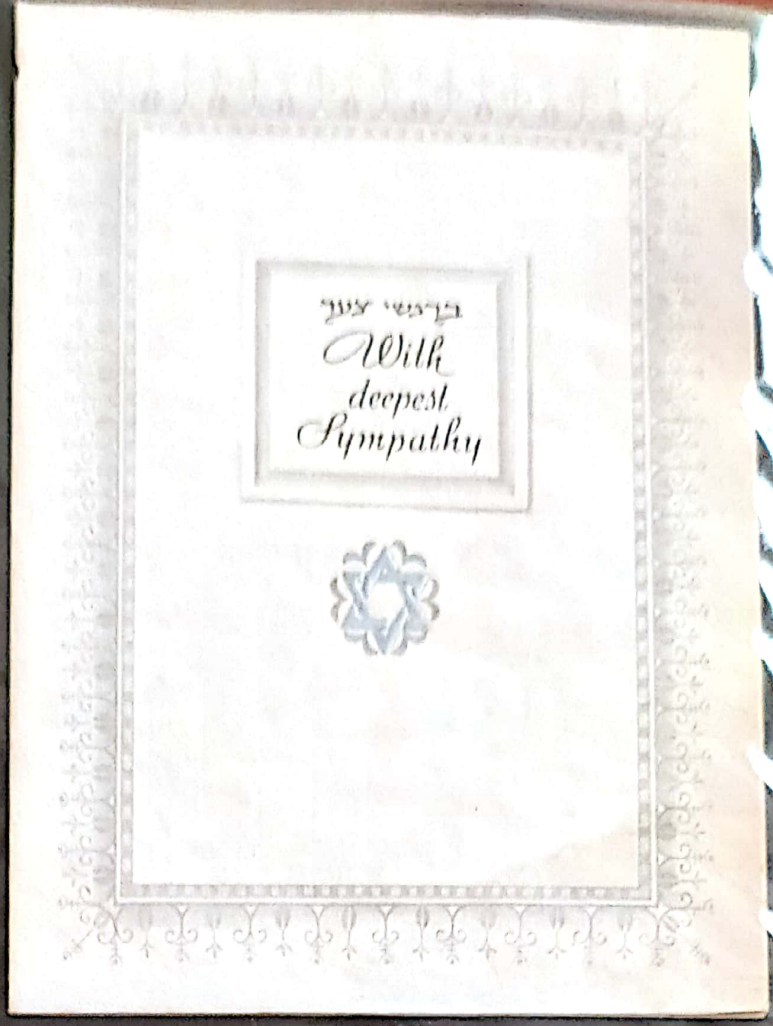

מכתבי תנחומים

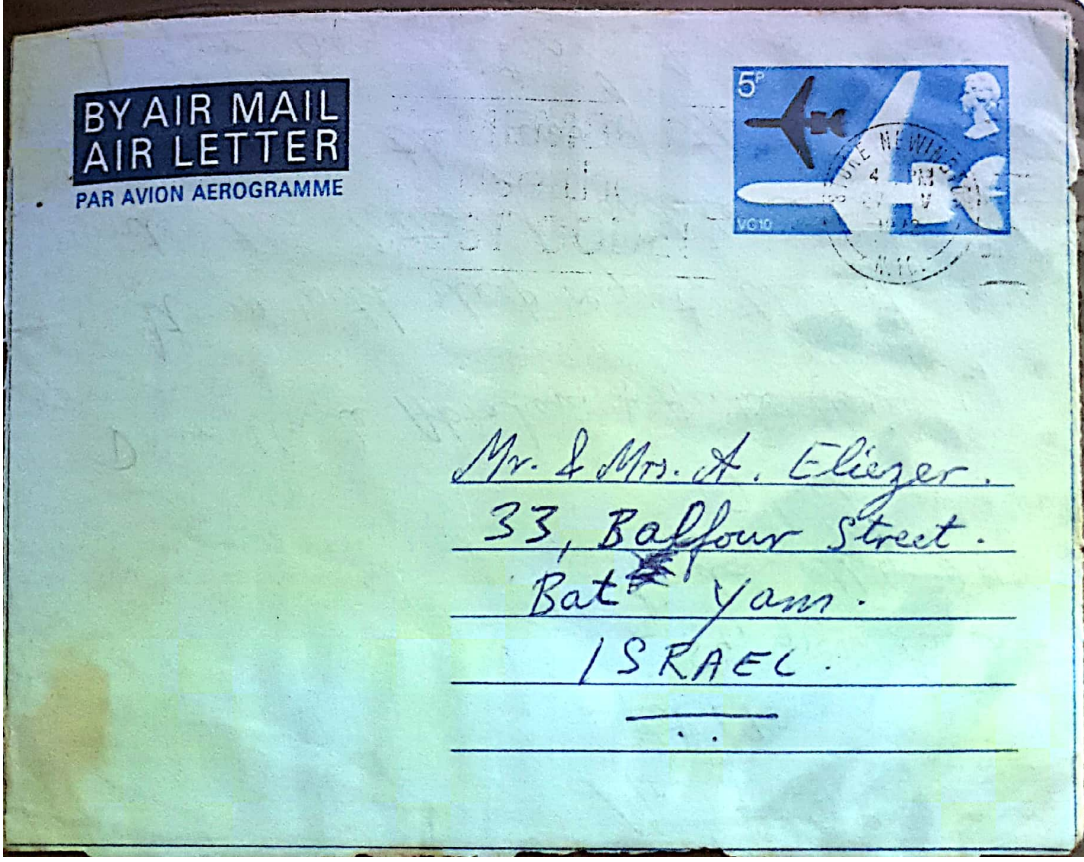

Scanned with CamScanner

לאיילת אליעזר שלום 11.4.74

הכרתי את תמיר אך כיום שמע וחבר בהגשי
לסולדה, מיהר חברו לעלות להפעלת הטלפון בלבאו
הבלק שנד והבין לאחר, על לומר שהכרתי בהנכבו
תמיר אדם נפלא, וחבר ורע מסור בעת בצורך.
תמיד היה תמיר בעל גשיבות ומעלה, בעת שהיה
בורח בתיהו, ותמיד היה בעמדן הנכון-
לומר לכם שאני מישתתף בצערכם ובאבלכם הרי
זה מעל ולכן לא אוכל.
קיבלתי על את האחריות הכבדה לעמוד לחראות
מעל מיבמותיו של תמיר, ואכן חומר רב קיבלתי
מצה שהתלפתי אותו מקר החומר מיבמין אשר
הין רבים.
הדיתי מאמר רובה שתעמדו לי כיכר לאסוף כל
חומר שיאיר על דמותו של תמיר וכל חומר
מימכם שמסר לי.
בתקוה לסיום בקבוץ כל החומר והבסיס
שלום יפו

נשיא מדינת ישראל

ירושלים, כא' בשבט תשל"ד

משפחת אליעזר היקרה,

אין נחומים על אבדן היקר מכל, ויודע אני שאין בכוחן של מלים להפיג את הכאב והצער. כותב אני אליכם כי אבל אני יחד עמכם ומשתתף בצערכם וביגונכם.

כאבכם הוא כאב האומה כולה, המבכה מרה את כל אחד מיקיריה שנפל במערכה. סיילוס ז"ל נמנה עם הגבורים ששלמו בחייהם על הגנתנו ושמו ייחרת בדברי הימים של עמנו הרצופים מאבק על קיומו.

תפילת כולנו היא, שמלחמת יום הכיפורים שנכפתה עלינו, ואשר תבעה קרבנות כה רבים, תביא בעקבותיה את השלום המיוחל, וכי בזכות גבורינו נזכה לראות מדינת ישראל שלווה ובוטחת שלא תדע עוד מלחמות – ותהא זו גם נחמתכם.

שלכם בהוקרה,

יצחק בן צבי

צבא הגנה לישראל

יחידת זאל לבא' 888
נ"ט בטאי התש"ל
13 בינואר 1974

לבעלי משכנות אלונים.

הנכס 214/14 טוראי אלוני תמיר נפל בקרב
בגולן - שאמס שברמת הגולן ביום חמישי
כ"ה תשרי התש"ל ז' אוקטובר 1973.

החייל ביצע תפקידו בחרבש בכלל מה
בעזרה הדדית בחטיבת הרקדנים
בעזרה מושלמת ומלאת. באמצעות
במסירות והנאמנות.
הוא חרבש טוב ואהוב על חבריו ומפקדיו.

טוראי אלוני תמיר הרים בשלות הנפש.
הוא מביע את צערי וצער המדור כולו
בנפול הנכס תמיר.

נכר מבורתו יון לעד בזכרי ימי עמנו
ושמו יהיה חרוט על אדמותם לפלגה
של הארץ הזאת לדור ודור.

יהי זכרו ברוך!

צוב אלון - סמן אלוף
מפקד היחידה

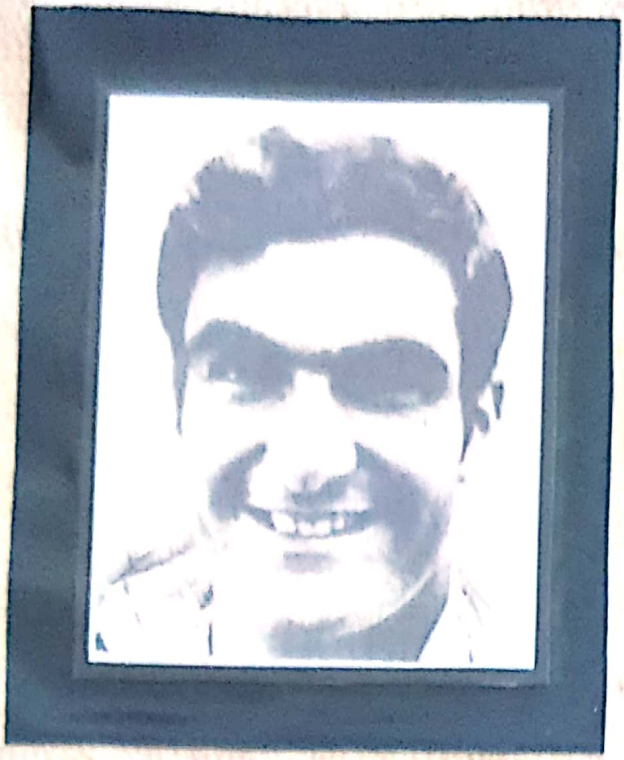

יקירנו

סיילס (תמיר) אליעזר

הי"ד

אשר נפל בקרב על מוצב תל־שאמס
ברמת הגולן ב־18.10.73

יובא לקבורת קבע, ביום שלישי 6.8.74,
י"ח באב, תשל"ד, בבית העלמין הצבאי,
בקרית שאול, בשעה 9 בבוקר.
הסעות מבית ההורים, רחוב בלפור 33,
בת־ים, בשעה 8 בבוקר.

המשפחה האבלה
וצוות העובדים של
החב' הישראלית למסבים בע"מ
ומנהלה ששון אליעזר

יקירנו

סיילס (תמיר) אליעזר

הי"ד

אשר נפל בקרב על מוצב תל־שאמס
ברמת הגולן, ב־18.10.1973

יובא לקבורת קבע

ביום שלישי, 6.8.74, י"ח באב, תשל"ד, בבית־
העלמין הצבאי, בקרית־שאול, בשעה 9 בבוקר.
הסעות מבית ההורים, רח' בלפור 33,
בת־ים, בשעה 8 בבוקר.

המשפחה האבלה
וצוות העובדים של
החב' הישראלית למסבים בע"מ
ומנהלה ששון אליעזר

Scanned with CamScanner